

موضوع	عدم رعایت مفاد ماده 237 قانون مالیاتها توسط ممیز حوزه- منبع مالیات: اشخاص حقوقی- اداره کل مربوط: مالیات بر شرکتهای
شماره: 5440/4/30	
تاریخ: 1380/06/31	
شماره و تاریخ رأی مورد وخواهی: 1379/09/18-7709	
مربوط به مالیات: اشخاص حقوقی	
سال عملکرد یا تعلق مالیات: سال منتهی به 1996/09/30 (متمم) و سال منتهی به 1997/09/30	
شماره حوزه مالیاتی: 1414	
شماره سر ممیزی مالیاتی: 141	
اداره: کل مالیات بر شرکتهای (تهران)	
تاریخ ابلاغ رأی: 19/11/1379	
شماره و تاریخ ثبت شکایت: 1379/12/06-4/30-10187 و 1379/12/06-4/30-10188	
خلاصه وخواهی:	
شرکت بابت دوره عمل هریک از سنوات مورد مطالعه مالیات شکوائیه مفصلی به طور جداگانه تسلیم نموده که خلاصه و نتیجه مندرجات آنها به قرار زیر است.	
1- این شعبه که خود از نظر حقوقی قسمتی از شرکت اصلی می باشد. رأسا هیچگونه فعالیت بازرگانی و کمیسیونری در ایران نداشته و هیچگونه درآمدی نیز از این بابت تحصیل ننموده است.	
2- برگ تشخیص صادره به عنوان متمم عملکرد سال مالی منتهی به 1996/09/30 و برگ تشخیص مربوط به عملکرد سال مالی منتهی به 1997/09/30 برخلاف مفاد ماده 237 قانون مالیاتهای مستقیم صادر گردیده و متکی به مأخذ صحیح و دلایل و اطلاعات کافی نموده است و هیچگونه مدرکی دال بر تحصیل درآمد توسط شعبه شرکت در ایران از طرف حوزه مالیاتی ارائه نشده است.	
3- هیچگونه دلیل قانونی و مستند توسط حوزه مالیاتی در ارتباط با تشخیص درآمد مشمول مالیات از طریق علی الرأس طبق ماده 97 قانون مالیاتهای مستقیم ارائه نگردیده است.	
4- برگ تشخیص متمم بر خلاف مقررات ماده 270 قانون مالیاتهای مستقیم صادر گردیده است.	
5- هیأت های حل اختلاف مالیاتی رسیدگی های لازم را به موارد اعتراض و دلایل و مستندات قانونی ارائه شده انجام نداده و ضمن نقص در رسیدگی، مفاد ماده 248 قانون مالیاتهای مستقیم را رعایت نفرموده اند.	
6- هیأت حل اختلاف مالیاتی تجدید نظر به مصوبه شماره 4/30-30984/6177 مورخ 1379/07/03 شورای عالی مالیاتی هیچ گونه نفرموده و صریحا مقررات موضوعه را تلقی نموده است.	
با عنایت به توضیحات و مستندات قانونی که در لوابح درج گردیده، از شورای عالی مالیاتی تقاضا دارد شکایت شعبه این شرکت مورد رسیدگی و صدور رأی قانونی قرار گیرد.	
رأی:	
شعبه اول شورای عالی مالیاتی با ملاحظه شکوائیه های تسلیمی و پس از اخذ و بررسی پرونده های مالیاتی مربوط به شرح آتی اعلام رأی می نماید:	
در رسیدگی به تعیین مالیات متمم دوره عمل سال منتهی به 1996/09/30 و مالیات دوره عمل منتهی به 1997/09/30 میلای توسط حوزه مالیاتی ذیربط، به ترتیب ایرادات زیر مشهود است.	
الف- طبق ماده 227 و قسمت اخیر بند 2 ماده 270 قانون مالیاتهای مستقیم، تعیین و مطالعه مالیات درآمدهای کتمان شده (متمم) بایستی مستثنی بر مدارک مثبت باشد، حال آنکه گزارش شماره 37/1414/934 مورخ 1377/10/27 حوزه مذکور که مبنای مطالبه مالیات متمم قرار گرفته، مبین دسترسی به سند و مدرکی دال بر حصول درآمد دیگر وسیله شعبه شرکت شاکی نمی باشد و تنها در آن گزارش فهرست معاملات شرکتهای ایرانی با شرکت خارجی (شرکت اصلی) از طریق گشایش اعتبار قید گردیده که به منزله مدرک قطعی برای کسب درآمد شعبه شرکت در ایران نمی باشد.	
ب- راجع به دوره عمل منتهی به 1397/09/30، گزارش شماره 932 مورخ 1377/10/27 حوزه مالیاتی مربوط حاکی از آنست که حوزه مزبور با استناد به بند 2 ماده 97 قانون مالیاتهای مستقیم و با این ادعا که شرکت مدارک مربوط به دریافت کمیسیون و حق بازاریابی خود را ارائه ننموده رأسا مبادرت به تشخیص درآمد مشمول مالیات به طریق علی الرأس نموده است. در حالیکه توضیحات و دلایل حوزه برای تطبیق موضوع با بند 2 یاد شده قانع کننده و مستدل نمی باشد و در چنین	

مواردی نمی توان بدون وجود دلیل ومدرك روشن ادعا نموده كه مودی دارای مدارکی بوده است كه از ارائه آن امتناع كرده است، به عبارت دیگر تشخیص علی الرأس به استناد امتناع قومی صحیح نخواهد بود.
با عنایت به مراتب بالا، از آنجا كه هیأت حل اختلاف مالیاتی تجدید نظر بدون توجه به مشروح فوق رأی بر عمل حوزه مالیاتی با استناد به گزارش قرار داده و شكایت شاکی به لحاظ اشکالات فوق الذکر وارد دانسته با نقض رأی مورد واخواهی پرونده را به هیأت موضوع ماده 257 قانون مالیاتهای مستقیم احاله می نماید.

محمد رزاقی
اسماعیل ملکان
علی اصغر زندی فائز

<https://ravihesab.com>

موسسه آموزشی راوی حساب